

**Jørgen Jørgensen:** Jeg takker den højtærede Kirkeminister for hans velvillige Indstilling til det Lovforslag, som jeg og mine Meningsfæller har stillet om Kvinders Adgang til Præsteembeder. Jeg glæder mig over, at Ministeren nu vil være med til at gennemføre denne Ordning, som jeg finder Tiden kræver.

Naar Ministeren siger, at han hele Tiden har været Tilhænger af, at Rigsdagen skulde ordne disse Spørgsmaal, naar Forholdene krævede det, og at Ministeren ogsaa var klar til at tage Spørgsmaalet om kvindelige Præster op, dengang Valgmenigheden paa Falster havde indstillet en Kvinde til Præst, maa jeg sige, at jeg ikke helt kan faa det til at rime med de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte netop i Forbindelse med Valgmenighedens Beslutning om at ansætte en kvindelig Præst, idet Ministeren i et Interview Dagen efter med „Kristeligt Dagblad“ udtalte, at der ingen Mulighed var for at faa dette gennemført, og da man spurgte, om han agtede at fremsætte Forslag, svarede Ministeren, at han ikke havde endt sine Overvejelser.

Derfor var det velbegrundet, at jeg og mine Meningsfæller stillede vort Forslag, saa Ministeren fik Lejlighed til at tage Standpunkt til Spørgsmaalet, og det glæder mig altsaa, at Ministeren har gjort det paa den Maade, han har gjort det, at han nu har stillet et Forslag indeholdende de samme Ændringer, som vi har foreslaaet. Hvis Ministeren havde nøjedes med dette, havde vi faaet en virkelig god Lov ud af det, men de andre Ting, Ministeren har taget med derudover, skulde han hellere have udeladt.

Der er under Forhandlingerne her ikke nævnt en Ændring, som Ministerens Lovforslag indeholder, og som dog har nogen Betydning, nemlig om Ophævelse af Bestemmelsen i Loven af 1921 om Støtte til Uddannelse af Præster, der ansættes i de sønderjyske Landsdele, en Bestemmelse, som Ministeren ogsaa foreslog ændret i Fjor. Jeg sagde i Fjor om det Spørgsmaal, at jeg ikke forstod, det hastede saa meget med at ophæve den Bestemmelse, som i Øjeblikket ikke har saa stor praktisk Betydning, men som dog heller ikke gør nogen Skade. Da det er min Opfattelse, at Ministeren i Aar har stillet Spørgsmaalet om de kirkelige Forhold i de sønderjyske Landsdele i Bero, hvad jeg takker ham for og er glad ved, vilde det være rimeligt ogsaa at lade denne Bestemmelse hvile indtil videre, og jeg vil tilraade, at man ikke gaar med til Bestemmelsen i Ministerens Forslag om, at 1ste Stykke i § 6 i Loven om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken udgaar.

En anden Ændring, som den højtærede Minister foreslaar, og som ikke indeholdes i det Lovforslag, jeg har stillet, gaar ud paa, at kvindelige Præster ikke kan ansættes, medmindre hvert af Menighedsraadene inden for det paagældende Pastorat indvilger heri. Jeg synes for det første, at denne Bestemmelse er meget uklart affattet. Jeg havde forstaaet, at det, den højtærede Minister ønskede, var, at Sognepræsten ikke kunde ansætte Hjælpepræster uden at spørge Menighedsraadene, for at der ikke skulde komme til at foreligge det Tilfælde, at Sognepræsten kunde ansætte en kvindelig Hjælpepræst, hvor Menighedsraadene vilde være imod det, men den Ændring, som Ministeren foreslaar, gaar betydeligt videre og forudsætter egentlig, at naar der findes en kvindelig Ansøger til et Embede, skal Indstillingen foregaa efter andre Regler, end hvis det er en mandlig Ansøger, og jeg kan ikke gaa med til, at man nu vil give Kvinder lige Adgang med Mænd til at søge Embeder i Folkekirken, men samtidig indfører særlige Regler, hvis et Menighedsraad vil beslutte sig til at ansætte en kvindelig Præst. Jeg ser ingen Begrundelse for denne Undtagelsesstilling for Kvinder. Jeg gaar ud fra, at det med den Formulering, Ministerens Forslag har faaet, ikke vil faa Indflydelse paa det Spørgsmaal, der foreligger om Valgmenigheden paa Falster, idet jeg dog stadig maa gaa ud fra, at det er Valgmenigheden selv, der, uden Hensyn til hvilken Stilling Menighedsraadene i det paagældende Pastorat indtager, vælger sin Præst. Men helt klart fremgaar det ikke af det Ændringsforslag, som Ministeren har stillet.

Hvis det, Ministeren har tænkt paa, og som der vil kunne siges meget til Støtte for, er, at en Hjælpepræst, som Sognepræsten efter de gældende Regler kan ansætte uden at spørge Menighedsraadene, fremtidig kun kan ansættes med Menighedsraadenes Samtykke, vil jeg ikke afvise det. Det kunde vi meget godt tale om, men i saa Tilfælde maa Vilkaarene være ens baade for Kvinder og Mænd, og jeg kan ikke se, at det er rimeligt at have særlige Regler for Indstilling af Kvinder ved Besættelsen af Embeder, naar man i øvrigt er enig om, at Kvinder skal have Adgang til Præsteembeder, hvad ogsaa Ministerens Forslag gaar ud paa. Jeg vil ogsaa tro, hvad jeg forstod, at ogsaa Venstres Ordfører var enig i, at Konsekvensen af Gennemførelsen af Ministerens Forslag eller vort Forslag, der altsaa falder sammen paa en Række Punkter, vil være en Ændring i Loven om Tjenestestillinger, og det er derfor vi har forelagt det andet Forslag, der